
Hij wordt page en dan schilder

381

zijne letterkundige studiën voltrok aan het collegie der Antwerpsche Jezuieten. Deze jongste Rubens was met eenen buitengewonen aanleg begaafd, zoodat hij, binst korten tijd, zijnen geest met vele kennissen wist te verrijken. Immers, in latere jaren sprak en schreef hij zijne moedertaal, Latijn, Spaansch, Italiaansch, Fransch, Engelsch en Duitsch. Zijne moeder oordeelde hem spoedig genoegzaam volleerd, om eens in de diplomatische wereld eene rol te vervullen. Met dit vooruitzicht zocht zij hem eene plaats aan het Hof van Margaretha de Ligne, de weduwe van Philips, Graaf de Laing, te doen verkrijgen. De jeugdige page gaf echter zoo vele blijken van aanleg voor de schilderkunst, dat zijne moeder genoodzaakt werd hem terug naar Antwerpen te laten komen, om zich aldaar voor goed aan de studie der beeldende kunsten te wijden. Of zulks der moeder welgevallig was, weten wij niet. Zeker is het eventwel, dat de schitterende opvoeding, die zij hare zonen liet genieten, veel geld kostte, waaraan zij nochtans geen overvloed had. Terwijl zij haar « in de voorgaende turbulente regeringe gewillichlijck vuyt dese stadt heeft geexuleert ende haer gehouden tot Cuelen, » had Andries Symons, dien zij hier als haren zaakgelastigde aanstelde, haar in verre na niet trouw of eerlijk gediend.¹ Zelfs had hij « fraudeuselijck verswegen ende naegelaeten in den ontfanck te brengen twee jaeren verloops van XL guldens erfflijck, bij hem van dese stadt ontfangen in den jaere 1586. » Om zich daarover en nog over verscheidene andere zaken recht te verschaffen, was zij genoodzaakt vervolgingen in te spannen, wat haren geldelijken toestand luttel verbetering

¹ *Requestboek der stad Antwerpen, 1596, fol. 149 v°.*